

PRIGO – gymnázium podporující odborné zájmy a koníčky studentů

Student druhého ročníku 6letého gymnázia PRIGO Oliver Pospíšil vypráví nejen o svém koníčku – matematice. Rozhovor s ním vede jeho spolužák Jan Barva.

■ **Vím, že tvé aktivity nesměřují pouze k matematice, ale také ke společenskému dění, což dokazuje například Debatní klub PRIGO. Měl jsi podobné nápady i na základní škole?**

Nechci být ke své základní škole nikterak kritický, protože na ni vzpomínám rád, ale faktem je, že nenabízela tolik možností, jak se realizovat. Takže jsem se na ní především sebevzdělával v matematice a fyzice prostřednictvím videokurzů a záznamů přednášek.

■ **Jak tě ve tvých zájmech podporuje PRIGO?**

Můžu zmínit například soutěž o neprospěchové stipendium, která na naší škole proběhla. Studenti prezentovali své projekty na různorodá témata. Obsadil jsem druhé místo s finanční odměnou, kterou chci využít především na financování letních škol, konferencí a stále potřebnějšího programovacího zájmu. Nyní se například hlásím na letní školu v Heidelbergu pro vysokoškolskou a pan profesor Kulhánek z ČVUT, který mi hodně pomáhal, mi dokonce napsal do-

poručení. Myslím, že tyto akce mi v budoucím studiu velmi pomohou.

Jako další příklad podpory od školy můžu zmínit individuální doučování angličtiny nebo to asi nejdůležitější – podporu kantorů, například pana učitele informatiky, Mgr. Pavla Kapouna, Ph.D., který mě seznámil s odborníky na IT4Innovations.

■ **Mezi přední oblast tvého zájmu patří matematika, především Monte Carlo metody integrace...**

Nespecifikoval bych to pouze na Monte Carlo metody, spíše se v současnosti zabývám numerickou a výpočetní matematikou obecně. Ale pravdou je, že v současnosti to je právě „crude“ Monte Carlo. Princip této metody, jak už samotný název napovídá, je náhoda, resp. spekulace náhodný generátor čísel, který se využívá při součtu funkčních hodnot integrované funkce. „Crude“ Monte Carlo je jakýmsi mostem k Metropolisovu algoritmu, který má reálné využití v průmyslu nebo technické praxi.

■ **V rámci Monte Carlo metody integrace navštěvuješ IT4Innovations, kde pracuješ na svém projektu společně s odborníky. Co to obnáší?**

Jedná se o Národní superpočítačové centrum, které spadá pod VŠB-TUO a které má 140.

nejvýkonnější superpočítač na světě.

Mezi hlavní oblasti jeho zkoumání patří například vývoj nových materiálů, různé inženýrské úlohy nebo vývoj léků a v neposlední řadě také počítačové simulace nejrychlejších fyzikálních úloh, kterými se zabývám. Zatím jsem si napsal program pro výpočet integrálů základními numerickými metodami a nyní i vícerozměrné integrály Monte Carlem.

■ **Již několikrát jsi na vědeckých konferencích prezentoval nejruznější témata před od-**

borníky. Jaký je to pocit, mít možnost být s experty a společně debatovat o daném tématu?

Pocit to je skvělý, protože se můžu bavit o tématech, která mě zajímají, a konečně mám s kým. (-) Ale hlavně mi v této diskusi připomenou, že zatím jsem přece jen spíš nadšenec. To je taky zapotřebí.

■ **Účastí na konferencích a dalších aktivitách jistě trávíš mnoho času. Jak zvládáš skloubení školy a svých projektů? Není to pro tebe problém?**

Faktem je, že to není zadarmo, ale když máte motivaci a to, co děláte, vám dává smysl, dá se to zvládnout. Když se mi stalo, že jsem zapomněl něco poslat nebo napsat a musel jsem na tom pracovat v noci, tak tyhle faktory byly zásadní. S tím je spojená ještě jedna věc, a to, že si musíte rozmyslet, jak strávit svůj čas – kde ubrat, kde přidat... Jednoduše si musíte uspořádat priority.

■ **V čem je podle tebe PRIGO výjimečné?**

Hlavní plusy našeho gymnázia shledávám ve dvou základních bodech. První je ten, že je přírodovědné, takže už předpokládá jistou profilaci. Nebo lépe, že ví, na jaké obory se převážně

jeho absolventi budou hlásit, a právě tomu přizpůsobuje výuku. Druhým bodem je přístup vedení školy ke studentům. Můj dojem z něj je takový, že PRIGO pro nás vytváří konkurenční prostředí a tím nás tlačí dál a dál, ať už se jedná o debatní klub, PRIGO PRESS nebo CanSat... Nejen, že tu získáme vzdělání a nějakou kvalifikaci, ale taky nás naučí se pohybovat v dnešním a budoucím světě, kde tento způsob soutěže je a bude nezbytný.

■ **Máš nějakou vizi do budoucna, kam bys chtěl později směřovat?**

V rámci svého středoškolského studia bych se chtěl účastnit konferencí a letních škol, ideálně i v zahraničí, abych měl představu, jak si stojím v kontinentálním měřítku. Potom bych chtěl nějak sesumírovat svou „vědeckou“ činnost například v „SOČce“, ale i v jiných ekvivalentních soutěžích.

■ **Závěru patří otázka, co bys vzkázal našim budoucím spolužákům?**

Nejen svým budoucím spolužákům, ale všem budoucím středoškolkům a gymnazistům bych chtěl vzkázat, ať se na to nevykašlou, protože jsem přesvědčen, že právě SŠ je prostředí, které nám naznačí trasu našeho života a připraví nás na něj.

Oliver Pospíšil (student Sekundy šestiletého gymnázia PRIGO).

PRIGO PRESS – časopis, který si dělají sami studenti

Studentovi druhého ročníku 8letého gymnázia Janu Barvovi pokládá otázky stran PRIGO školního časopisu jeho starší spolužák Oliver Pospíšil.

■ **Vím, že tvých aktivit je víc, ale všechny se soustředí okolo studentského časopisu PRIGO PRESS, měl bys jej plus aktivity s ním spojené v krátkosti představit?**

Ano. PRIGO PRESS je studentský časopis, který vznikl zhruba před rokem. Při přestupu z 5. třídy jsem se první rok aklimatizoval na zdejší školní podmínky a atmosféru a na časopis jsem nemyslel. Ve druhém pololetí si však vyučující češtiny pro mou třídu připravila projekt s názvem „Časopis snů“, v čemž jsem spatřil možnost realizovat svůj nápad ze základní školy. Poté jen stačilo sebrat odvalu a vymyslet, koho se začínajícím projektem oslovit. Vybral jsem si právě paní učitelku Mgr. Michaelu Poláškovou, která nám původní projekt zadávala a pro jeho rozšíření byla stejně zapálená jako já. S její podporou jsem pak oslovil vedení školy, které můj nápad zaujal, a poskytlo mi prostor pro tvorbu. Po úspěšném dokončení potřebných právních kroků již stačilo pouze založit redakci a časopis byl skoro na světě.

■ **Uvažoval jsi o období PRIGO PRESSu i na základní škole?**

Jistou myšlenku na založení časopisu jsem měl už tehdy, ale tam mému nápadu nebyli tak otevření. Pro aktivity podobného charakteru tam nebylo místo.

■ **Proč ne?**

To je složitá otázka. Nemohu mluvit za svou předešlou školu, ale myslím si, že to spočívá v přístupu ke studentům a žákům. Na PRIGU, když přijdete s nápadem, který má koncept, tak dostanete možnost se projevit a škola vás podpoří.

■ **V čem vidíš největší rozdíl mezi studenty, učiteli, prostředím a celkovou atmosférou školy PRIGO ve srovnání se ZŠ?**

Dle mého názoru na PRIGU nefunguje takový ten stereotyp, že studenti si do školy chodí své hodiny odsedět, učitelé odučit a navzájem se o sebe nezajímají. Vidím ze své perspektivy, že studenti mají o různorodé aktivity zájem. Jeden spolužák se chce stát letovým inženýrem, a proto plánuje vypustit se svým týmem studentský satelit. A znám mnoho podobných situ-

ací. Má známá, která žije a studuje v USA, mi popisovala studium na amerických univerzitách, kde se studenti snaží co nejvíc zapojit do různých projektů a postupně se zlepšovat – ne jen studovat a nějak se na škole udržet. Proto si myslím, že aktivity podobné PRIGO PRESS jsou obdobou aktivity západních studentů – je to naše aktivita.

■ **Jak je tedy časopis strukturován? Byl o něj mezi studenty zájem?**

Nejprve byla složena prvotní redakce, která se tedy skládala jen ze studentů jedné třídy. Později se na ni začali nabírat i studenti

z jiných tříd, někteří naopak zájem o práci v redakci ztratili. V této chvíli jsou v redakci zastoupeny již čtyři třídy. Nepochybujeme, že toto číslo se při-

ští rok zvýší s nově přichozími ročníky. S narůstajícím počtem lidí jsem musel ustálat nějaká pravidla a rozdělení. Redakce se tedy dělí na tři podskupiny, a to na redaktory, grafiky a korektory. Při tvorbě každého čísla se snažím vymyslet jednotné téma, kterým se bude dané vydání zabírat. Podle něj pak vyšleme články, tvoříme rozhovory a další příspěvky.

■ **Na to, že jsi v Sekundě 8 (7. třída) si říkám, že musí být velmi složité organizovat takové množství lidí, jak to zvládáš? Staly se ti při vedení časopisu nějaké kuriozní věci?**

Lehké to není, vynakládám na své projekty spoustu námahy a času, ale dle mého to stojí za to. Samozřejmě už se mi přihodily jisté kuriozity. Třeba při vydání prvního čísla se nedopatřením podařilo vytisknout stránky ve špatném pořadí. Takže jsme museli ručně černou fixou do-

pisovat číslování stránek, aby čtenář věděl, kde co začíná a kde končí... Do každého čísla, den před prodejem! Ale i to jsme zvládli. A v tuto chvíli můžu s úsměvem říct, ano, měli jsme obrácený časopis.

Také si myslím, že práce má i ostatních je vidět s každým číslem víc a víc. Když srovnám první a nynější číslo, vidím pokrok jak v oblasti grafiky, tak i v zpracování článků.

■ **A jaké jsou aktuální plány časopisu? Nebo chystáš něco nového?**

Momentálně pracuji na projektu Vítkovice mladým, což je projekt dokumentárního cyklu o památkách Ostravy. Samozřejmě chci také nadále inovovat PRIGO PRESS, třeba mám v plánu časopis rozšířit o školní televizi. A nasbírat inspiraci na soutěži školních časopisů, kam jsme se přihlásili.

■ **A na závěr bych se tě zeptal, co bys vzkázal našim budoucím spolužákům?**

Rád bych vzkázal nejen svým budoucím spolužákům, ale všem studentům a uchazečům středních škol a gymnázií, aby si při volbě střední školy dali opravdu záležet. Protože dle mého názoru právě střední škola vás formuje a připravuje nejen na vaše budoucí studium na vysoké škole, ale také na celou vaši kariéru.

Jan Barva (student Sekundy osmiletého gymnázia PRIGO).

Stranu připravil Jiří Tichý